

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానప్రథము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీన్ద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేన్ద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి-
లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ-
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
యథాశక్తి, అథ ఏకోనత్రింశోఽధ్యాయః, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణీ నమః

హన్యుర్థి పితరః పుత్రాన్ పుత్రాశ్చాపి తథా పితౄన్ ।

హన్యుశ్చ పతయో భార్యాః పతీన్ భార్యాస్తథైవ చ ॥ 29-28॥

ఏవం సంకుపితే లోకే శమః కృష్ణే న విద్యతే ।

ప్రజానాం సంధిమూలం హి శమం విదిశుభాననే ॥ 29-29॥

తాః క్షీపేరన్ ప్రజాః సర్వాః క్షిప్రం ద్రౌపది తాదృశే ।

తస్మాన్మన్యుర్వినాశాయ ప్రజానామభవాయ చ ॥ 29-30॥

యస్మాత్ తులోకే దృశ్యంతే క్షమిణః పృథివీసమాః ।

తస్మాజ్జన్మ చ భూతానాం భవశ్చ ప్రతిపద్యతే ॥ 29-31॥

క్షంతవ్యం పురుషేణేహ సర్వాపత్సు సుశోభనే ।

క్షమావతో హి భూతానాం జన్మ చైవ ప్రకీర్తితమ్ ॥ 29-32॥

ఆక్రుష్టస్తాడితః క్రుద్ధః క్షమతే యో బలీయసా ।

యశ్చ నిత్యం జితక్రోధః విద్వానుత్తమపూరుషః ॥ 29-33॥

ప్రభావనానపి నరః తస్య లోకాః సనాతనాః ।

క్రోధనస్త్వల్పవిజ్ఞానః ప్రేత్య చేహ చ నశ్యతి ॥ 29-34॥

అత్రాప్యదాహరంతీమాః గాథా నిత్యం క్షమావతామ్ ।

గీతాః క్షమావతా కృష్ణే కాశ్యపేన మహాత్మనా ॥ 29-35॥

క్షమా ధర్మః క్షమా యజ్ఞః క్షమా వేదాః క్షమా శ్రుతమ్ ।

య ఏతదేవం జానాతి స సర్వం క్షంతుమర్హతి ॥ 29-36॥

క్షమా బ్రహ్మ క్షమా సత్యం క్షమా భూతం చ భావి చ ।

క్షమా తపః క్షమా శౌచం క్షమయేదం ధృతం జగత్ ॥ 29-37॥

అతి యజ్ఞవిదాం లోకాన్ క్షమిణః ప్రాప్నువంతి చ ।

అతి బ్రహ్మవిదాం లోకానతి చాపి తపస్వినామ్ ॥ 29-38॥

అన్యే వై యజుషాం లోకాః కర్మిణామపరే తథా ।
క్షమావతాం బ్రహ్మలోకే లోకాః పరమపూజితాః ॥ 29-39॥

క్షమా తేజస్వినాం తేజః క్షమా బ్రహ్మ తపస్వినామ్ ।
క్షమా సత్యం సత్యవతాం క్షమా యజ్ఞః క్షమా శమః ॥ 29-40॥

తాం క్షమాం తాదృశీం కృష్ణే కథమస్మద్విధస్త్వజేత్ ।
యస్యాంబ్రహ్మ చ సత్యం చ యజ్ఞా లోకాశ్చ ధిష్ఠితాః ॥ 29-41॥

క్షంతవ్యమేవ సతతం పురుషేణ విజానతా ।
యదా హి క్షమతే సర్వం బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా ॥ 29-42॥

క్షమావతామయం లోకః పరశ్చైవ క్షమావతామ్ ।
ఇహ సమ్మావన్ముచ్ఛంతి పరత్ర చ శుభా గతిమ్ ॥ 29-43॥

యేషాం మన్యుర్మనుష్యాణాం క్షమయాభిహతః సదా ।
తేషాం పరతరే లోకాః తస్మాత్ క్షాంతిః పరా మతా ॥ 29-44॥

ఇతి గీతాః కాశ్యపేన గాథా నిత్యం క్షమావతామ్ ।
శ్రుత్వా గాథాః క్షమాయాస్త్యం తుష్య ద్రోపది మా క్రుధః ॥ 29-45॥

పితామహాః శాంతనవః శమం సంపూజయిష్యతి ।
కృష్ణశ్చ దేవకీపుత్రః శమం సంపూజయిష్యతి ॥ 29-46॥

అచార్యో విదురః క్షత్వా శమమేవ వదిష్యతః ।
కృపశ్చ సంజయశ్చైవ శమమేవ వదిష్యతః ॥ 29-47॥

సోమదత్తో యుయుత్సుశ్చ ద్రోణపుత్రస్తథైవ చ ।
పితామహాశ్చ నో వ్యాసః శమం వదతి నిత్యశః ॥ 29-48॥

వీతైర్ధి రాజా నియతం చోద్యమానః శమం ప్రతి ।
రాజ్యం దాతేతి మే బుద్ధిఃన చేల్లోభాన్నశిష్యతి ॥ 29-49॥

కాలోఽయం దారుణః ప్రాప్తః భరతానామభూతయే ।

నిశ్చితం మే సద్దైవైతత్పురస్తాదపి భావిని ॥

॥29-50॥

సుయోధనో నార్హతీతి క్షమా మేవం విందతి ।

అర్హస్తత్రాహమిత్యేవం తస్మాన్నాం విందతే క్షమా ॥

॥29-51॥

ఏతదాత్మవతాం వృత్తమ్ ఏష ధర్మః సనాతనః ।

క్షమా చైవాన్యశంస్యం చ తత్కర్తాఽస్త్వహమంజసా ॥

॥29-52॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే వనపర్వాంతర్గత అర్జునాభిగమనపర్వణి
ద్రౌపదీయుధిష్ఠిర సంవాదే ఏకోనత్రింశోఽధ్యాయః ॥ 29 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

